

REVISTA sufletdefemeie.ro

SUFLET DE FEMEIE³⁷

Scrisoare pentru
Mateo

Primăvară
așteptată

Gânduri
pentru
2020

Încurajare

Colectivul de redacție *SUFLET DE FEMEIE* vă mulțumește!

Venim spre voi cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru că împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios. Revista "Suflet de femeie," nu ar fi ajuns la numărul 37 fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.

De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu oboșim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală" (Galateni 6 : 6 – 9), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu" (2 Corinteni 9:7).

Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

E-mail: **contact@sufletdefemeie.ro**
Fundatia Mater, cont în lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Cuprins

6	SCRISOARE PENTRU MATEO NATALIA ZSOLDOS	20	MOMENTUL CARE M-A TRASNFOMATDIN FEMEIE, ÎN MAMĂ ANCA BORDEA
8	PE CINE SĂ TRIMIT RODICA VOLINTIRU	22	O VIAȚĂ BINECUVÂNTATĂ VICTORIA NATEA
10	ÎNTR-O ZI SIMONA DECEAN	24	GÂNDURI PENTRU 2020 CARMEN BUSCH
11	FEMEIA CINSTITĂ LIDIA DUCIUC	26	RUGĂCIUNE DE MIJLOCIRE LIDIA ALDEA
12	CONTINUÎND ALERGAREA DANIELA DECEAN	28	MĂRTURIE LAURA SAI
14	ÎNVĂȚĂMINTE DIN PRIMĂVARĂ FLAVIA PRECUP	29	CINAMON ROLLS ANDREEA TOMA
15	O MOȘTENIRE VIE SIMONA DECEAN	30	RISIPA ALIMENTARĂ FLORINA RUȚA
16	ÎNCURAJARE IONELA LOGHIN	32	ALFA ȘI OMEGA
18	MĂRTURIE MELINDA KACSO	34	CREDO TV
19	PRIMĂVARA AȘTEPTATĂ SUSANA PRECUP		

Colectivul de redacție:	Design
Rodica Baci Biserica "Emanuel", Târgu-Mureș	Luciana Sand
Mia Pop Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș	
Lidia Aldea Biserica "Bethel", Târgu Mureș	
Natalia Zsoldos Biserica "Emanuel", Târgu Mureș	
Ruxandra Petrina Biserica "Harvest", Târgu-Mureș	
Luciana Sand Biserica "Filadelfia", Târgu-Mureș	
Lidia Bleahu Biserica "Harul", Târgu Mureș	
	Corectură și redactare
	Ruxandra Petrina

Draga mea,

Nu de puține ori te-ai privit în oglindă și nu ți-a plăcut cum arăți, nu de puține ori ai găsit fotografii care te-au făcut să te complexezi, că nu ai arătat bine sau că nu erai bine îmbrăcată sau că acum nu mai arăți la fel de bine ca în trecut.

Uneori se întâmplă să fii nedreptățită, desconsiderată, să fii trasă la răspundere pentru că nu te ești pe placul unora sau că nu te lași manipulată, uneori nu ți se apreciază eforturile și atunci nu-ți mai place nici ție de tine. Nu ești mulțumită de ce ești, de cine ești. Și mie mi s-a întâmplat. Da, se repetă din când în când ca cineva să nu te asculte sau să-ți vorbescă așa cum te aștepti, așa cum crezi tu că ai merita, să nu țină cont ce e în inima ta sensibilă, să nu înțeleagă ce este în mintea ta. Și atunci, dacă te privești prin ochelarii aceleiași persoane, vezi peste tine o etichetă dureroasă "NU ai valoare".

Dar oare cine să aibă dreptate? Oare dacă ți se vorbește dur, dacă se țipă la tine, chiar nu ai valoare? Dacă adolescentul tău nu te respectă sau copilul în crizele lui de egoism îți spune "ești o mamă rea" sau dacă soțul îți transmite dezamăgire printr-o privire încruntată, oare chiar nu ai valoare? Dacă nu ți s-a spus demult "mulțumesc pentru masă", sau "îmi e dor de tine", dacă nu ți s-a spus că "ești frumoasă" sau dacă îți lipsește acel convingător "te iubesc", dacă n-ai auzit de mult "draga mea"; nu înseamnă că nu ești valoroasă, nu înseamnă că este corect să ți se întâmple așa.

Privește-te în realitate, nu prin ochelarii acestor persoane, oricum nici ei nu-i poartă tot timpul (sperăm să fie așa) nu au întotdeauna o atitudine nepoliticoasă față de tine. Deci, fă un pas în spate, stai drept și privește-te în oglinda sufletului tău, sau mai bine într-o oglindă și mai corectă:

Cuvântul Lui Dumnezeu.

Da, Dumnezeu te cunoaște mai bine decât te cunoști tu însăși, știe ce gândești, știe ce cuvinte urmează să rostești, te vede chiar și în întuneric, te vede și te iubește la fel și când faci bine și când greșești.

Deci, când te privești, pune-ți ochelarii lui Dumnezeu! El ne privește pe fiecare prin lentila perfectă a IUBIRII sale necondiționate. De multe ori am căzut și eu la testul acesta al autoevaluării, am crezut adesea că nu sunt valoroasă, că nu merit respect, mai ales atunci când am greșit și mai ales atunci când am fost tratată cu nedreptate sau în mod răutăcios, DAR am aflat adevărul și ADEVĂRUL m-a făcut liberă.

Iată, ce trebuie neapărat să știm despre noi. În primul rând, trebuie să știm că am fost create și noi, ca și bărbaii, după chipul și asemănarea Lui Dumnezeu.

Deși în trecut și chiar în prezent în anumite culturi, femeia a fost și este defavorizată, desconsiderată, nu are aceleași drepturi ca bărbatul, totuși planul Lui Dumnezeu a fost acela de a ne crea după chipul Său: **"Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut" (Genesa1:27)**

Deci nu uita că ai fost creată după chipul Creatorului tău! Ca femei am primit un mandat dumnezeiesc, acela de aduce viață pe pământ, după planul Creatorului. Este o minune cum se formează embrionul în pântecul femeii, cum crește încetul cu încetul, cum simți mișcările fetale, în timp ce mâna lui Dumnezeu țese o nouă ființă în trupul tău.

Ești o ființă atât de sensibilă, inima ta e plină de milă, empatie și compasiune, așa ai fost creată, fără aceste calități nu ai putea să-ți crești copiii. Totodată, ești în stare, în ciuda sensibilității și fragilității sufletului tău, ești în stare să suporti atâta durere, dar nu fără rost, pentru binele celor dragi ție. Îi iubești chiar și când nu merită, asta e iubirea necondiționată, perla rară, dar ea se găsește în sufletul tău. Te vâd în durerile nașterii, fără să renunți, de dragul vieții, faci orice pentru copilul iubit din pântecul tău și repede uiți, iar când îl ții în brațe nimic nu mai contează, visezi de fericire, faci planuri pentru el, iar fericirea ta e să-l vezi pe el, pe copilul tău fericit.

Și asta nu doar când e copilul mic și neajutorat, hai că acesta grijă aș putea să o înțeleg, ea ar putea veni din responsabilitate, dar grija ta pentru copii, sacrificiile nu se termină niciodată, orice vârstă ar avea copiii tăi, pentru tine tot copii sunt și ai vrea să suporti orice în locul lor, să plătești orice preț, numai să le fie lor bine.

Oare e acesta un defect? Unii așa cred și judecă uneori aspru dragostea de mamă, dar nu, nu e un defect, este ceva necesar, este o reflecție a inimii lui Dumnezeu, numai El a dat ce a avut mai scump, și-a sfâșiat sufletul ca noi oamenii să avem un viitor și o speranță, să putem fi fericiți. Iată încă un argument că ai valoare, de fapt cel mai important, cea mai convingătoare dovadă a adevăratei tale valori este jertfa fiului Lui Dumnezeu. Prețul care s-a dat pentru salvarea noastră este neasemuit de mare.

Scuză-mi comparația, vreau să fac o comparație, la o scară foarte foarte mică, pentru a conștientiza cum stau lucrurile cu prețul plătit și cu valoarea. Trăim în lumea tranzacțiilor și mai ales tranzacțiile imobiliare sunt de interes.

Când se evaluează o casă, se caută documentele de achiziție și se identifică prețul plătit, așa se face evaluarea celui imobil. Astfel, dacă prețul plătit a fost mare și valoarea celui bun este mare, așa este și cu noi, deoarece prețul plătit este imens de mare și valoarea noastră în ochii lui Dumnezeu este infinit de mare.

Nu ceea ce am îmi da valoare, nici măcar ceea ce fac, deși facem multe lucruri bune în fiecare zi, cu ajutorul bunului nostru Dumnezeu și Tată, ceea ce ne-a dat valoare este ideea lui Dumnezeu și dragostea Lui. Dumnezeu niciodată nu a creat ceva lipsit de valoare,

El a făcut toate lucrurile cu măiestrie și dragoste și mai ales pe om l-a creat ca și coroană a creațiunii sale, atât pe bărbat cât și pe femeie. De aceea, se cuvine să te ridici, să-ți arunci ochelarii nepotrivitiți, să privești prin lentila adevărului și apoi să-i mulțumești spunând:

Te laud că sunt o creatură atât de minunată; și lucrările Tale sunt superbe!"

Rodica Baciu

Scrisoare pentru

Mateo

Mateo - dar de la Dumnezeu

Ziua de 15 ianuarie va rămâne o zi specială pentru totdeauna. Este ziua în care Dumnezeu a răspuns rugăciunii noastre și ne-a dăruit cel mai frumos dar, un copilăș frumos și cuminte, pe nume Mateo.

Nașterea lui și sarcina au fost o adevărată călătorie cu Dumnezeu, în care am văzut cum El este cel care poartă de grijă și rămâne credincios chiar și în situațiile cele mai dificile pentru noi.

Sunt încântată și mulțumitoare Domnului pentru Mateo și m-am gândit să îi scriu o scrisoare, iar când va fi mare, va ști că Dumnezeu a fost cu el chiar dinainte ca el să se nască. Știu că Dumnezeu dorește să împlinească lucruri mărețe prin el.

Acesta este copilul pentru care ne-am rugat. 1 Samuel 1:27

"Mateo, ești cel mai prețios dar de la Dumnezeu. Am visat la tine împreună cu tatăl tău, și iată, ești aici. Ne-am rugat pentru tine, iar Dumnezeu a răspuns și ne-a binecuvântat cu cel mai frumos copilăș, care ești tu.

Ești atât de mic și dependent de noi, dar deja ai contribuit atât de mult în familia noastră. Ai adus liniște și bucurie. Ai adus pace în familia noastră. Știu că nu ești doar un simplu copil.

Prin tine am reușit să vedem minunea vieții. Ce minune mai mare poate să dovedească că Dumnezeu există și e Dumnezeu Creator, decât să vedem cât de frumos și complex ai crescut tu în burtică.

La început erai doar un punct de iubire, apoi erai tot mai real pentru noi, urmăream evoluția ta cu mare mare atenție...și eram atât de entuziasmați și mulțumitori pentru tine.

Chiar și atunci când într-o dimineață am fugit la spital, iar tu păreai prea mic, prea firav ca să rezisti... L-am văzut pe Dumnezeu. L-am văzut pe Dumnezeul credincios, care nu a lăsat să te pierdem. Eram atât de speriată, dar tatăl tău era plin de credință atunci am învățat că prin orice vreme și orice situație, trebuie să mă încred în Domnul. El rămâne credincios.

Ai continuat să crești, să te dezvolti, să te pregătești să vii în lumea noastră... Iar noi, am început să ne pregătim să te primim.

Așteptăm așa de mult să vii, să te cunoaștem, să vedem cu cine semeni, să îți auzim glasul, să îți oferim toată iubirea din lume... defapt nu doar noi, toată lumea te aștepta:)

Apoi, într-o zi când nu se aștepta nimeni, ai decis să vii. Dumnezeu a fost în control și nu ne-a lăsat singuri nici de dată aceasta.

Nu ai venit pe lume așa cum m-am gândit eu și mă bucur că a fost așa. Am văzut încă o dată că ești o minune. Am văzut că Dumnezeu nu îngăduie să pățești ceva și El veghează asupra noastră.

Eram îngrijorată de ceea ce se întâmplă, eram speriată să nu te pierdem. Deja te iubeam așa de mult, iar nerăbdarea să te întâlnim era atât de mare... dar când ți-am auzit plânsul, am simțit o bucurie atât de mare. Arunci l-am văzut pe Dumnezeul credincios și puternic încă o dată. Erai atât de frumos și emanai atâta iubire. Abia așteptam să te prind în brațe și să nu îți mai dau drumul niciodată.

Zilele trec repede cu tine, Mateo. Te privim cum crești, cum te dezvolti și suntem încântați de tine și încântați de Creator. Ne-ai dovedit că ești un luptător, ne-ai dovedit că ești un leu puternic, care nu este doborât ușor. Știu că așa vei fi mereu. Îmi doresc să fii un luptător pentru Isus, pentru oamenii care au nevoie de El.

Așa cum am știut de la început. Tu nu ești un simplu copil, Mateo. Ești un dar de la Dumnezeu. Știu că Dumnezeu va face lucruri mari cu tine... și deja a și făcut atâtea, iar tu ai doar câteva săptămâni.

Prin tine Îl descoperim pe Dumnezeu în noi moduri, prin tine renunțăm la noi, prin tine ne sfințim și ne concentrăm doar la ceea ce este frumos și plăcut.

Ne dorim să te creștem frumos și să reușești să Îl cunoști pe Dumnezeu în casa noastră.

**Te iubim, Mateo.
Cu drag, mama și tata**

Natalia Zsoldos

"Pe cine să trimit?" Aicea sunt, trimite-mă Doamne!"

"Am auzit glasul Domnului, întrebând: "Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?" Eu am răspuns: "Iată-mă, trimite-mă!" (Isaia 6;8)

De la întemeierea lumii, Dumnezeu ne-a creat ca să avem părtășie cu El. El se desfată când copiii Lui caută Față Lui și își găsesc plăcerea în relația cu El și în dorințele inimii Lui.

Multe dintre noi femeile, am ajuns la o relație minunată cu Domnul nostru Isus și dorim să-L cunoaștem și să-L iubim din ce în ce mai mult.

Cu cât ajungem să-L iubim pe Dumnezeu, începem să-i cunoaștem gândurile și inima Lui care bate pentru toți care sunt pe calea pierzării, care-s în suferință, singuri și fără ajutor.

De aceea, Dumnezeu caută și astăzi suflete (femei și bărbați) care simt inima Lui și dragostea Lui pentru cei ce strigă după ajutor, pentru fiii risipitori, pentru cei nemântuiți. Dumnezeu caută O INIMA care să fie întreagă a Lui ca să o poată folosi. Nu contează că tu ești femeie, Dumnezeu te cheamă de mult în lucrarea Sa pe întreg pământul, începând din casa ta, vecinătate, la servicii, la sate, orașe, alte țări. Este mare nevoie pretutindeni de tine. Dar, se pune întrebarea: "AUZI TU CHEMA-REA SA?"

În anul 2006, pe când eram în post și rugăciune, am auzit foarte clar cuvintele Domnului; "PE CINE SĂ TRIMIT?" Când l-am auzit pe Domnul spunându-mi aceste cuvinte, după ce mă umpluse cu iubirea Lui, am simțit o putere divină însoțită de suferință și dragoste, care mi-a inundat toată ființă...

Am căzut cu fața la pământ într-o agonie adâncă pentru sufletele chinuite de cel rău, disperate și nemantuite. Atunci i-am răspuns din toată inima cu toată reverență și dragostea mea; AICI SUNT DOAMNE, TRIMETE-MĂ, CU ORICE PREȚ, UNDE ȘI CÂND VREI TU!"

În acele clipe, toate dorințele firii s-au stins; confortul și starea de a fi un creștin normal s-au topit și am simțit că într-o altă lume pe care n-o cunoscusem până atunci pe care eu trebuie să o ajut. Aceasta-i lumea pierdută, disperată, fără un Mântuitor, fără speranță, fără bucurie, fără rugăciune, în care era doar suferință și durere, iar celui rău îi place să chinuie făptura mâinii lui Dumnezeu.

Am început să plâng, dar un plâns disperat, în agonie cu travaliu ca în durerile nașterii...Numai cine a ajuns aici poate înțelege ce scriu eu acum. Dacă nu înțelegi, nu te grăbi să judeci sau să treci mai departe, ci cere-l Domnului Isus să-ți dea Duhul Său de mijlocire, pentru sufletele pierdute să se întoarcă la Domnul... (și acum când scriu, retrăiesc aceleași momente de durere și scriu cu lacrimi sfinte, și simt cum și Domnul Isus stă la dreapta Tatălui și mijlocește pentru noi).

De ce a întrebat Domnul pe Isaia: **"Pe cine să trimet, cine va merge pentru noi?"** (Isaia 6;8). Chiar dacă Dumnezeu este Suveran și Atotputernic, El ne-a încredințat nouă copiii Lui această sarcină. Domnul Isus ne-a dat nouă această poruncă; Apoi le-a zis: **"Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură"**, (Marc 16:15).

Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? (Rom.10:14). Numai Relația noastră de dragoste cu Mântuitorul nostru Isus, ne duce unde și când Domnul ne spune. Numai când iubești cu Adevărat pe Dumnezeu, atunci poți iubi pe toată lumea pierdută și pe cei ce te rănesc sau te prigonesc. Numai atunci poți să sacrifici totul pentru El; confortul, banii, familia, renumele, reputația numai de dragul Domnului și a voiei Sale.

În această chemare pe care mi-a dat-o Domnul, întotdeauna am dorit să am cât mai mult timp cu El personal mai înainte de toate, apoi să mă duc unde El mă trimite. De multe ori în orele adânci de luptă și rugăciune intimă cu Domnul, nu doream nici prietenii, nici chiar familia ca să se interpună între mine și Dumnezeu. Atât de dulce, de puternică, de vitală, și de necesară este părtășia cu EL...

Orice creștin, care nu petrece CEL PUȚIN O ORĂ ÎN RUGĂCIUNE ZILNIC, cu Dumnezeu în timpul lui devoțional, este un creștin slab și slabă îi este și credință, dragostea și puterea..."O ora nu ați fost în stare că să va rugați împreună cu mine?" ne spune și nouă astăzi Domnul Isus.

Alege astăzi, dacă vrei să experimentezi dimensiunile lui Dumnezeu, să dai TOTUL la o parte, chiar prietenii (care pot fi o piedică în calea relației tale cu Domnul), orice obstacol ca să poți avea o relație de dragoste cu Creatorul și Mântuitorul tău. Acum ești pus la un TEST mare. Și simt să scriu aceste cuvinte din partea Domnului, pentru tine care citești acum.

Care este prioritatea ta numărul 1?

De ce nu ai timp că să petreci mai mult cu Dumnezeu în rugăciune?

Care îți sunt piedicile?

Suflet scump care citești aceste rânduri, să știi că nu întâmplător le citești, Dumnezeu te iubește, ești în planul Său ca să fii lucrătoare împreună cu El. Cere lumina, călăuza, cere să simți inima Lui care bate pentru cei în suferință. Aliniază-te campionilor Domnului care aleargă cu stăruință înainte, indiferent de obstacol. Să nu spui că tu nu te califici, ci să crezi că ARHITECTUL UNIVERSULUI te-a creat o făptură așa de minunată, echipată cu toate calitățile pentru orice lucrare bună pentru slavă Lui. Tu doar să-i răspunzi prin CREDINȚĂ; "AICI SUNT LA DISPOZIȚIA TA!"

Rodica Volintiru

Nu crezi că se pot da la o parte? Ce te ține ca să nu renunți la ele (piedici)? Cine sau ce anume este mai important pentru tine, decât relația ta cu Dumnezeu?

Cine te-a împotmolit așa de rău încât trăiești o viață fără rugăciune și ești victima în loc să fii o Biruitoare? Chiar acum, ne spune Domnul Dumnezeu:

"Lepădați tot ce nu-i din Mine, aruncați asupra Mea toate îngrijorările, alergați înaintea Mea, că Eu vă aștept de multă vreme ca să va binecuvântează cu plinătatea bucuriei și a dragostei Mele. Vă aștept să fiți lucrători împreună cu Mine, pentru înaintarea împărăției Mele."

Ești tu gata să lași totul pentru Mine? Ești tu gata să risici totul de dragul Meu și să mergi unde Eu te trimit? Ai tu încredere în Promisiunile Mele, că îți voi purta de grijă?

Numai acelora care pășesc prin Credință, le voi deschide ochii ca să vadă minunile Mele și să se bucure de ele. Cu cât este sacrificiul mai mare, cu atât bucuria și victoria vor fi mai mari. Tot ceea ce va ține astăzi, într-o zi va arde, tot ceea ce voi strângeți astăzi, vor fi nimicite într-o zi. Ceea ce voi țineți ascuns în inimă, vă SEACĂ viața de putere în rugăciune, și vă fură binecuvântările, pacea și bucuria Mea. De aceea, copiii Mei, zice Domnul, veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă ..."

Într-o zi...

Cât de obișnuiți suntem să auzim mereu în jurul nostru aceste cuvinte ce ne duc cu gândul la poveștile spuse în prag de seară la gură sobei.

De obicei, poveștile încep cu "A fost odată...", continuă cu "Într-o zi..." și se sfârșesc cu un happy end" și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți".

Așa începe și povestea mea...

A fost odată o fetiță care de fiecare dată când era întrebată de mama ei ce a visat, fără să ezite răspundea: "Am visat că am fost mireasă." Această era visul ei preferat. Această era dorința inimii ei și aștepta nerăbdătoare ca ÎNTR-O ZI acel vis să devină realitate. S-a întâmplat în urmă cu 25 de ani și de atunci până acum trăiesc o viață binecuvântată, fericită și împlinită împreună cu EL care este sursa acestei vieți.

ÎNTR-O ZI voi deveni mamă!

Cel mai uimitor și minunat sentiment pe care l-am trăit de două ori. Doi băieți absolut minunați și binecuvântați care între timp au crescut, s-au făcut băieți mari.

ÎNTR-O ZI, băieții mei vor primi de la Dumnezeu ceea ce Biblia numește "ajutorul potrivit" și ÎNTR-O ZI, voi deveni soacră. Încet, încet mă apropii de acest "statut" cu puțină teamă și emoție. Mă informez, pun întrebări, aștept răspunsuri de la cele care deja au trecut acest prag. Se spun multe povești și se fac chiar glume pe seama bietelor soacre cu nurorile lor. Cumnata mea cu care lucrez, după ce aude câte o poveste despre soacră și noră, obișnuiește să îmi spună: "Fii atentă, dacă tu faci ce a făcut acea soacră cu nora ei, ai de-a face cu mine!" Eu sunt atentă și îi promit vehement că așa ceva nu se va întâmpla.

Timpul a trecut așa de repede și ÎNTR-O ZI, băiatul nostru cel mare ne anunță că vrea să se căsătorească. O avalanșă de emoții și trăiri fără precedent îmi inundă întreaga ființă. Mă cuibăresc confortabil în scaun și încep întrebările...Ce urmează, sunt detalii.

Povestea continuă...La momentul la care scriu, relația mea cu viitoarea soție a fiului meu, este absolut fantastică. Facem sport împreună, gătim împreună, împărtășim ce am citit, vizionăm câte un film bun; îmi place să o numesc "fata mea". Mă inspiră cu exuberanța și tinerețea ei. O fată extrem de simplă și accesibilă, iubitoare de copii și de inocență, atentă la detalii și responsabilă, iubitoare de Dumnezeu și tânjind după EL.

Tot ce trebuie să fac eu, este să îmi păstrez mintea și inima mea conectate la Cuvântul lui Dumnezeu și la Izvorul dător de înțelepciune și Har.

Dumnezeu mi-a încununat rugăciunile și pentru asta Îi sunt neșpus de recunoscătoare. Nu va fi întotdeauna munte înalt, dar nici veșnic vale, știu asta, dar fie că vom fi pe culmi înalte sau în văi adânci, Dumnezeu este acolo înainte ca noi să ajungem. Nimic nu Îl ia pe Dumnezeu prin surprindere.

Rămâi credincioasă, perseverentă în rugăciune și aproape de Cel care ne va da fără plată, împreună cu Isus toate lucrurile. (Români 8:32)

Am un verset pe care îl iubesc mult și l-am așezat frumos pe perețe ca să îl văd zilnic:

"Eu și casa mea vom sluji Domnului!" (Isaia 24:15b). Cred acest verset cu toată ființa mea și aleg să mi-l însușesc zilnic.

RUGĂCIUNEA este liantul dintre noi și Dumnezeu.

RUGĂCIUNEA nu este ultima soluție, ci prima.

Te încurajez SĂ CREZI în promisiunile lui Dumnezeu pentru viața ta și apucă-te de EL cu toată puterea că să te poți bucura de ceea ce are mai bun pentru tine și casa ta.

Nu uita: ÎNTR-O ZI, rugăciunile tale vor fi ascultate și vei vedea împlinită dorința inimii tale.

Fii binecuvântată, femeie!

Simona Decean
(stg. foto)

Femeia cinstită

Femeia cinstită e mărgăritarul,
Comoara ascunsă, de neprețuit;
Prețul plătit pentru ea este harul
Domnul îl dă celui ce e smerit...

Ca o lumină va fi-n întuneric
Mâna de-ntinde spre cei necăjiți;
Candela ei luminează feeric
Drumul acelor ce sunt obosiți.

Cine-o găsește a-ntâlnit fericirea,
Viața-i va fi o cântare cu har.
Numai așa va cunoaște iubirea,
Inima lui i-o va da ca pe-un dar

Fii-o cinstesc și-o numesc fericită,
Ea-i ca un înger veghindu-i mereu...
Iar pentru soț e o viță rodită
Zidindu-și casa pentru Dumnezeu!

Ea pentru el cu mult drag ostenește
Și-i face bine în oricare zi;
Când se ivește, chiar soarele pălește,
Podoaba plăcută chiar cîstea-i va fi...

Femeia cinstită va fi laudată,
Răsplata-i va fi rodul mâinilor ei,
Pe cap va așterne, prin viața-i curată
Cunună de cîste bărbatului ei!

Buzele ei vor rosti-nțelepciunea,
Mâinile ei vor lucra cu folos,
Glasu-i mereu va-mpleti rugăciunea
Cu lauda spre ceruri, în zbor maiestuos...

Lidia Duciuc

Continuând alergarea, premiul ne așteaptă!

„Întărește-te și îmbărbătează-te! Nu te teme și nu te înspăimânta...căci Domnul Dumnezeu tău va merge El însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa.” (Deuteronom 31:6)

Imaginează-ți că participi la un concurs de atletism. Trebuie să știi de la bun început cine ești și de ce participi la concursul respectiv. Trebuie să te antrenezi bine și trebuie să ai un mod de viață echilibrat. Odihnă și alimentație adecvată, dar și un program zilnic bine stabilit.

E bine să îți propui de la bun început, că tot ce vezi în fața ochilor să fie linia de final. Și bine ar mai fi să îți antrenezi urechile să audă sunetul victoriei în locul urletelor de pe margine, menite să te încurajeze sau nu.

Este o foarte mare diferență între cei ce aleargă cursa și spectatori. Cei care stau pe margine, adesea sunt doar pasionați vizual de sport, nu interesați să îl practice. Fii conștient că fiecare, are un participant preferat pe care îl va aclama. Poate vei vedea pe unii purtând tricouri sau pancarde cu numele celui favorit și probabil vei nimeri zile în care nimeni nu va fi acolo să te susțină. Poate alții sunt mai rapizi decât tine și au deja fanii lor, dar asta nu ar trebui să fie o piedică sau un motiv plauzibil pentru a nu participa.

Am văzut de-alungul vieții, multe răsturnări de situație și multe rezultate neașteptate. Ce să zic?! Viață are felul ei să ne surprindă!). Un lucru știu sigur! În cursa pentru eternitate lucrurile sunt puțin asemănătoare, însă aici nu mai are nici o importanță cine ajunge primul. De fapt, nu e o competiție. La capăt de linie, este o panglică care așteaptă să fie ruptă pentru fiecare participant. Fiecare ar trebui să își aleagă propria cursa, având ca țintă premiul „viață veșnică”. Apostolul Pavel ne îndeamnă în 1 Corinteni: „Alergați, dar în așa fel ca să căpătați premiul... să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate veșteji.”

Spectatorii despre care vorbeam mai sus, au același rol și în această cursa, însă aici pe margine stau doar acei care au uitat de ce au început cursa și care au rătăcit drumul deoarece și-au luat ochii de la țintă. Cei care încurajează și aclamează pe alții, nu stau niciodată pe margine, au și ei propria cursa la care nu renunță, dar știu că e așa de important uneori să se oprească pentru a întinde o mână și a ridica pe cineva care s-a împiedicat pe drum sau a avea grijă ca nimeni să nu fie lăsat în urmă.

În cursa asta, nu ai cum să fii egoist. Dacă ai face asta, ai eșua pierzându-ți ținta. Alergăm împreună, trecem prin bucurii dar și prin dureri împreună, pentru că doar așa ne vom lua premiul individual! Nu vei avea întotdeauna starea necesară pentru a continua și poate nu vei avea pe cineva să alerge lângă tine și să îți spună: „Hai că poți!”.

Personal, am avut momente când a fost greu, dar nu am luat niciodată în calcul renunțarea. Ceva în mine, îmi spunea că nu am dreptul să fac asta. Toți aceia care au fost înaintea mea și pentru care a fost mult mai greu, parcă îi simt uneori cum de acolo de sus îmi spun: „Nu renunța!”, „Tu poți!”, „Ce te așteaptă aici, merită fiecare lacrimă vărsată pe pământ!”, „Ridică-te, continuă, haide, vei reuși!...”

Cum aş putea? Ce scuză aş avea suficient de bună să îi dau sufletului meu pentru a renunța? Cum aş putea să îl condamn și să îi fur veșnicia, când asta e cel mai de preț lucru pentru el și anume să stea într-o zi față în față cu Cel care l-a chemat la viață. Oricine ai fi acolo afară și simți că ai obosit...e în regulă, respiră, odihnește-te, îmbărbătează-te și nu renunța. Prientenii mei de sus, sunt acolo și pentru tine și dacă îți liniștești sufletul și gândurile, vei putea să îi auzi cum te aclamează și te încurajează să nu te dai bătut. Ști.....nici lor nu le-a fost ușor. Unii au trecut prin persecuții inimaginabile, dureri și pierderi de nesuportat, și cu toate astea....au câștigat premiul.

Nu renunța!... Vezi?! Până și eu am simțit să îți spun asta :) „Și noi dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus...” (Evrei 12:1,2)

„Eu deci alerg, dar nu că și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu că unul care lovește în vânt...” (1 Corinteni 9:26)

Continuând alergarea, premiul ne așteaptă!
„Întărește-te și îmbărbătează-te! Nu te teme și nu te înspăimânta...căci Domnul Dumnezeu tău va merge El însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa.”

(Deuteronom 31:6)

Imaginează-ți că participi la un concurs de atletism. Trebuie să știi de la bun început cine ești și de ce participi la concursul respectiv. Trebuie să te antrenezi bine și trebuie să ai un mod de viață echilibrat. Odihnă și alimentație adecvată, dar și un program zilnic bine stabilit.

E bine să îți propui de la bun început, că tot ce vezi în fața ochilor să fie linia de final.

Și bine ar mai fi să îți antrenezi urechile să audă sunetul victoriei în locul urletelor de pe margine, menite să te încurajeze sau nu.

Este o foarte mare diferență între cei ce aleargă cursa și spectatori. Cei care stau pe margine, adesea sunt doar pasionați vizual de sport, nu interesați să îl practice.

Fii conștient că fiecare, are un participant preferat pe care îl va aclama. Poate vei vedea pe unii purtând tricouri sau pancarde cu numele celui favorit și probabil vei nimeri zile în care nimeni nu va fi acolo să te susțină. Poate alții sunt mai rapizi decât tine și au deja fanii lor, dar asta nu ar trebui să fie o piedică sau un motiv plauzibil pentru a nu participa.

Am văzut de-alungul vieții, multe răsturnări de situație și multe rezultate neașteptate. Ce să zic?! Viață are felul ei să ne surprindă!).

Un lucru știu sigur! În cursa pentru eternitate lucrurile sunt puțin asemănătoare, însă aici nu mai are nicio importanță cine ajunge primul. De fapt nu e o competiție. La capăt de linie, este o panglica care așteaptă să fie ruptă pentru fiecare participant. Fiecare ar trebui să își alerge propria cursa, având ca țintă premiul „viață veșnică”.

Apostolul Pavel ne îndeamnă în 1 Corinteni: „Alergați, dar în așa fel ca să căpătați premiul... să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate veșteji.”

Spectatorii despre care vorbeam mai sus, au același rol și în această cursa, însă aici pe margine stau doar acei care au uitat de ce au început cursa și care au rătăcit drumul deoarece și-au luat ochii de la țintă. Cei care încurajează și aclamează pe alții, nu stau niciodată pe margine, au și ei propria cursa la care nu renunță, dar știu că e așa de important uneori să se oprească pentru a întinde o mână și a ridica pe cineva care s-a împiedicat pe drum sau a avea grijă ca nimeni să nu fie lăsat în urmă. În cursa asta, nu ai cum să fii egoist. Dacă ai face asta, ai eșua pierzându-ți ținta.

Alergăm împreună, trecem prin bucurii, dar și prin dureri împreună, pentru că doar așa ne vom lua premiul individual!

Nu vei avea întotdeauna starea necesară pentru a continua și poate nu vei avea pe cineva să alerge lângă tine și să îți spună „Hai că poți!”. Personal, am avut momente când a fost greu, dar nu am luat niciodată în calcul renunțarea. Ceva în mine, îmi spunea că nu am dreptul să fac asta. Toți aceia care au fost înaintea mea și pentru care a fost mult mai greu, parcă îi simt uneori cum de acolo de sus îmi spun: „Nu renunța!”, „Tu poți!”, „Ce te așteaptă aici, merită fiecare lacrimă vărsată pe pământ!”, „Ridică-te, continuă, haide, vei reuși!...”

Cum aş putea? Ce scuză aş avea suficient de bună să îi dau sufletului meu pentru a renunța?

Cum aş putea să îl condamn și să îi fur veșnicia, când asta e cel mai de preț lucru pentru el și anume să stea într-o zi față în față cu Cel care l-a chemat la viață. Oricine ai fi acolo afară și simți că ai obosit...e în regulă, respiră, odihnește-te, îmbărbătează-te și nu renunța. Prientenii mei de sus, sunt acolo și pentru tine și dacă îți liniștești sufletul și gândurile, vei putea să îi auzi cum te aclamează și te încurajează să nu te dai bătut. Ști.....nici lor nu le-a fost ușor. Unii au trecut prin persecuții inimaginabile, dureri și pierderi de nesuportat și cu toate astea....au câștigat premiul.

Nu renunța!...Vezi?! Până și eu am simțit să îți spun asta :)

„Și noi dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.

Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus...” (Evrei 12:1,2).

„Eu deci alerg, dar nu că și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu că unul care lovește în vânt...”
(1 Corinteni 9:26)

Daniela Decean (foto)

Învățămintele din primăvară

Primăvara începe cu albul izbitor al ghiocilor, continuă cu galbenul narciselor și totul începe să se transforme când lalele încep să se deschidă și multitudinea culorilor ia amploare. Când cerul începe să fie albastru, când pomii încep să înverzească și lalele să-și arate culorile, atunci inima mea începe să se umple de bucuria primăverii.

Ai privit de multe ori lalelele care atunci când sunt la umbră, la răcoare stau timide, închise. Ai văzut de multe ori minunea care se întâmplă când razele soarelui se revarsă peste ele. Văzându-le cum încep să se ofilească te-ai gândit să fugi cu ele la umbră ca să nu le pierzi. Atunci ai înțeles de ce preferi singurătatea, ai înțeles că dacă stai închis nu te va putea răni nimeni.

Privești spre sufletul tău: zgâriat de suferințe, șifonat de atâtea promisiuni încălcate. Ai lăsat prea mult de la tine, te-ai lăsat învinsă și fiecare înfrângere este acum o rană. Ți-ai promis că o vei lăsa să se vindece, dar apoi ai realizat că numai luptând și câștigând se va vindeca. Realizezi că ai nevoie să ieși la soare ca acesta să-ți cicatrizeze rănilor. Cu lacrimi în ochi, cuprinsă de îngrijorare, dar și de pace în același timp îți dai seama că spațiul tău, deși e confortabil, e doar un spațiu. E spațiul din care nu poți atinge inimile altora. E spațiul care e doar în avantajul tău și atunci te întrebi de când ai devenit atât de egoistă?!

Lacrimile curg pe obrazii tăi și deschizi ușa și pășești în razele soarelui conștientizând că te vei ofili, dar până atunci cei din jurul tău vor vedea culoarea și frumusețea ta.

Simți cum fiecare trecător te privește și se gândește că ești doar un fir plâpând de lalea, dar tu știi că ești mai mult decât atât.

E frumos să stai la umbră în confort, dar ce frumos e să ieși din spațiul tău și să înveșelești oamenii; chiar dacă de multe ori asta duce la ofilirea ta.

A venit o adiere de vânt și a ofilit lalelele. A venit mama și cu părere de rău a trebuit să le ia. Când au părăsit camera le-am privit. Erau uscate, dar am zâmbit spre ele înțelegând un lucru: își îndeplinisera misiunea. Mă învățaseră deja o lecție despre deschiderea lor, spre a aduce un zâmbet iar acum îmi amintiseră o altă lecție: când îți termini slujba ești chemat să fii plătit. Când îți termini mandatul ești luat de aici. Când termini ce a început El cu tine ești dus la un alt nivel.

Trăiești pe acest pământ cu un scop și nu uita că Dumnezeu mai are planuri de dus la îndeplinire cu tine!

Poate nu vezi, poate ești orbit de durere și de probleme care vin și cu care nu știi să te lupți, dar Dumnezeu e lângă tine. Dumnezeu are un plan pentru tine și tot ce trebuie să faci este să stai lângă El și să ascuți vocea Lui, iar El îți va arăta calea.

Alege să lupți, alege să înțelegi că finalul nu poate fi fericit dacă nu lupți.

Alege să stai lângă El și permite-i Lui să te conducă.

Flavia Precup

O moștenire vie

Această poezie o dedic părinților mei, care mi-au lăsat cea mai prețioasă moștenire: Isus Cristos- Mântuitorul meu

Demult, demult când încă nu eram
Ci doar cu ochii inimii Te căutam,
Ai hotărât cu drag, în măreția Ta
Să-mi dai viață, prin suflarea Ta.

M-ai modelat în chip așa de minunat!
Și cu voință Tu m-ai îmbrăcat.
Mi-ai dat o casă, un cămin frumos
Unde părinții, din pruncie, mi l-au dat pe CRISTOS.

Ei mi-au dat viață, Tu-mi dai o veșnicie!
Ei pe Cristos, iar Tu -o Moștenire vie!

Ce moștenire prețioasă am primit!
Acesta-i darul cel mai de dorit.
De toate și de tot de-aș fi lipsit,
Sărac n-aș fi.
Tu, Doamne, m-ai îmbogățit.

Voi, tați și mame care știți ce-i greu,
Voi care știți ce-nseamnă să fii rob,
Dar care ați primit cu drag și fără plată cerul,
Puneți sămânța Moștenirii, bob cu bob.

Voi știți că în procesul de rodire
Sămânța moare, ca apoi s-aducă rod.
E cale lungă până la desăvârșire.
Dați și voi Har și fiți mereu un Pod.

Un pod dinspre blestem spre binecuvântare!
Un pod ce leagă viața de etern!
O legătură ce ușor nu moare
Fiindcă acolo e Însuși Dumnezeu.

Aici e Moștenirea, la un CREZ distanță.
O iau în stăpânire!
Este-a mea!
Și-așa cum am primit-o-n siguranță,
O dau și eu celor ce vor urma.

Simona Decean

Încurajare

“Căci din prisosul inimii vorbește gura.” Matei 12:34

La începutul acestui an mintea mi-a fost cuprinsă de o dorință. Și anume aceea de a fi o încurajare pentru cele din jurul meu, prin ceea ce rostesc; prin vorba mea. De fapt, era ceva mai mult decât o dorință, era o nevoie și de asemenea o lipsă ce o vedeam în viața mea. Lipsa unui vocabular bogat în cuvinte pozitive și pline de bucurie.

Poate ați fost rănite și voi ca și mine de unele cuvinte spuse la repezeală, sau pe un ton greșit, de un apropo au de o glumă nepotrivită sau poate ați fost chiar voi persoanele care la un moment dat ați rănit fără să vă dați seama.

Nu-i așa că sunt cuvinte pe care ați fi dorit să le puteți retrage? Nu-i așa că era perfect dacă butonul de “undo” s-ar fi putut folosi și în viața reală? Ce frumos ar fi îți poți retrage cuvintele de nemulțumire față de soțul tău, sau cuvintele de reproș față de copil, tonul ridicat la părinții tăi, ori o vorbă tăioasă spusă unei prietene.

Cu siguranță dacă suntem sincere cu noi, vom recunoaște că avem multe momente pe care dacă le-am putea repeta, am folosi cuvinte mult mai potrivite. Dar pentru că nu putem schimba nimic din trecutul nostru, vă chem să învățăm să plantăm începând din acest sezon prin cuvinte, semințe care au ca rod, bună dispoziție, inima veselă și pozitivitatea. Cu toate știm că noi femeile, rostim pe zi mult mai multe cuvinte decât bărbații și că putem avea un impact major în viața celorlalți prin cuvintele noastre. Dar credeți că Dumnezeu știe acest lucru? Oare ne-a dat o armă atât de puternică, fără să ne dea și manualul să o folosim? Categorie nu!

Cine știe mai bine cât de puternic este cuvântul și cum trebuie folosit, decât Cel care prin Cuvânt a creat Universul și tot ce cuprinde el? Haideti așadar să mergem la manual și anume la Biblie și să mai facem un pas înspre a fi de folos celor din jur prin cuvintele noastre.

Pe paginile Bibliei găsim multe femei de la care putem învăța; printre care este și Debora judecătoarea și împărăteasa Estera; femei care au avut impact asupra celorlalți și asupra evenimentelor care s-au petrecut, femei de la care avem de învățat, dar găsim și multe sfaturi de la cei care îndemnați de Duhul lui Dumnezeu au scris Biblia.

Recent am recitat o carte dragă mie și anume “Îmblânzirea limbii” de cunoscuta autoare Deborah Smith P. de fiecare data când o recitesc descopăr că nu e suficient să știi cum poate fi îmblânzită limba, cât este de important să aplic fiecare adevăr zi de zi, minut de minut.

Psalmul 45 versetul 1 spune: “Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă și zic...” așadar aici descoperim că este o legătură foarte strânsă între ceea ce este în inimă și ceea ce spunem. Înseamnă că locul unde trebuie să lucrăm nu este la gura noastră cât este la inima noastră. Atenția trebuie să ne fie îndreptată spre ceea ce strângem în inima noastră, “Căci din prisosul inimii vorbește gura.” spune Evangelistul Matei în capitolul 12 versetul 34.

Iată ce putem face noi știind aceste adevăruri! În primul rând să folosim Cuvântul lui Dumnezeu ca hrană zilnică.

Atunci când în mintea noastră medităm la lucruri frumoase, cuvinte aducătoare de viață, în inima noastră plantăm semințele bucuriei, semințele

păcii și vor crește roade bune, care vor hrăni pe cei din jur; vom avea cuvinte aducătoare de viață și speranță în inima celorlalți. Este așa mare nevoie de femei care aduc vești bune. Este nevoie de femei care înviează inima prin cuvintele lor.

La fiecare pas, la fiecare program de știri, auzim vești rele, care ne aruncă în deznădejde, dar cât de rar se spune un cuvânt de bine, o veste bună! Lăsând cuvântul aducător de viață a Lui Dumnezeu să își găsească loc în inima noastră vom fi gata să semănăm cuvinte frumoase în inima celor de lângă noi. Apoi trebuie căutăm companie sănătoasă și să alegem cu foarte mare grijă persoanele pe care le lăsăm să ne însoțească pe cale. În Proverbele 12:18 spune: “Cuvintele necugetate sunt ca străpunerile unei săbii.” Dacă vezi că prietenele tale, prietenii tăi, nu au respect față de tine, față de Dumnezeu și cele sfinte, nu dori să stai în preajma lor. Îți vor otrăvi mintea. Nu îți face prieteni care nu sunt plăcuți lui Dumnezeu și nu accepta persoane negativiste lângă tine. Stai lângă femeile cu inima mulțumită și vei fi și tu mulțumită. Să mergem mai adânc. Tot în Proverbele capitolul 20 versetul 19 găsim scris: “Cine umblă cu bârfeli dă pe față lucrurile ascunse, și cu cel ce nu-și poate ține gura să nu te amesteci.”

Acest verset este un avertisment de care trebuie să ținem cont dacă vrem să fim femei “aducătoare de vești bune” și cu impact. Pentru a vedea ce importanță au cuvintele, Dumnezeu ne aduce în față exemplul Mariei, sora lui Moise care din cauza unei bârfe a oprit întreaga națiune timp de șapte zile.

Gândește-te! Șapte zile, să fie zădărnicit planul lui Dumnezeu, din cauza unei bârfe!

Acest lucru este îngrozitor! Oare din cauza bârfei mele sau din cauza bârfei tale, câte zile poporul a fost privat de binecuvântarea de a înainta spre Canaanul Ceresc?

Este necesar să ne facem un obicei din a vorbi frumos, despre lucrurile plăcute, lucrurile pozitive pentru a ajunge să semănăm mai apoi și în ceilalți cuvinte frumoase, care aduc bucurie, pace și întăresc inima celor care le aud.

Și cum putem face asta dacă nu stând în preajma femeile frumoase în suflet și cu experiență. După ce ne hrănim din cuvântul lui Dumnezeu și învățăm în grupurile noastre cum să folosim cuvintele, mai trebuie să facem încă un lucru: Trebuie să semănăm semințele care aduc rod bună dispoziție, bucuria și aduc zâmbet pe față să nu le ținem doar pentru noi.

Pentru a fi cu impact lasă cuvântul lui Dumnezeu să aibă impact în viața ta, lasă-te învățată de femeile cu mai multă experiență și doar când simți că ești pregătită și suficient

de matură spiritual deschide gura și vorbește celor care crezi că au nevoie să audă un cuvânt de încurajare, o apreciere, un cuvânt pozitiv, nicidecum cuvinte pline de ură și răutate!

Alege acest sezon să plantezi cu bucurie, oriunde vei merge semințe care fac lumea mai bună și așteaptă cu răbdare să te îmbie mireasma florilor rezultate din munca ta! Debora, prin cuvintele ei pozitive și cu încrederea în Dumnezeu, a condus poporul la luptă, bucurându-se de biruință. Iar Estera, a salvat poporul de la pieire. Poți avea parte de experiențe frumoase atunci când pe buzele tale sunt cuvintele care au ca rod bucuria bună dispoziție și pozitivitatea.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

**Ionela Loghin (foto)
Biserica “Limanuri Bune” Fărău**

mărturie

Dragi cititoare, aş dori să vă împărtăşesc lucrarea salvatoare şi minunile lui Dumnezeu din viaţa mea, deşi cuvintele mele sunt prea sărace pentru a exprima cât de mareţ. sfânt şi iubitor este El. "Eu însumi Îmi voi paşte oile, Eu le voi duce la odihnă, zice Domnul Dumnezeu. Voi căuta pe cea pierdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită şi voi întări pe cea slabă." (Ezechia 34:15,16) . Şi eu am fost o oaie pierdută în întunericul acestei lumi, iar Bunul Păstor a venit El însuşi după mine, m-a ridicat, mi-a vindecat rănilor, m-a adus la lumină şi a oferit apă vie sufletului meu însetat şi căutător de adevăr. Ce mare onoare este de a-L întâlni personal pe Regele Regilor.

Timp de 19 ani am trăit în aceeaşi barcă cu lumea, unde exista doar religie, iar la conducere erau propriile mele gânduri, planuri. Încercam să aflu care este rostul meu, cum aş putea să am o viaţă de succes, simţeam o atracţie, curiozitate faţă de Dumnezeu, dar valul lumii mă ducea tot mai spre larg, mai adânc în păcat.

În copilărie am fost marcată de o experienţă care mi-a confirmat existenţa Lui, i-am cerut să vindece o persoană din familie, care o perioadă lungă a suferit de o boală psihică ajungând să fie deconectată de realitate, iar Domnul a adus eliberare, însă am continuat pe acelaşi drum, cunoscut de mine.

Pentru a sărbători admiterea la facultate, am primit drept cadou o excursie în străinătate, la mare, care s-a transformat într-o tragedie, pierderea tatălui, a celui care mă încurajase şi a fost aproape mereu. Văzându-l, adus de ceilalţi, din apă, inconştient, m-a făcut să cad în genunchi şi doar atât am mai putut spune: "Doamne ajută-mă", eram convinsă că El poate să îl aducă înapoi dacă doreşte. Din acel moment mi-a venit un gând, un verset care m-a însoţit în fiecare zi "toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu". Am simţit cum îmi amortizează durerea, a venit foarte aproape şi mi-a oferit mângâiere, speranţă, toate acestea în acele clipe, m-a luat sub aripa Lui protectoare şi astfel m-a condus mai departe.

"Domnul este lângă toţi cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima." (Ps.145:18) ". "Mă înconjuraseră legăturile morţii şi mă îngroziseră râurile pieirii. Mă înfăşuraseră legăturile mormântului şi mă prinseseră laturile morţii. Dar, în strâmtorarea mea, am chemat pe Domnul şi am strigat către Dumnezeu: din locaşul Lui, El mi-a auzit glasul, şi strigătul meu a ajuns până la El, până la urechile Lui", Ps. 18:4-6.

După încercările de resuscitare, medicul cu un aer rece, arogant, a anunţat decesul şi a plecat grăbit, comportamentul lui m-a şocat, iar la poliţie atitudinea a fost asemănătoare. Oameni care au uitat că lucrează cu oameni, suflete îndurerate în momente vulnerabile. Dar acest episod a avut rol important pentru a mă pregăti în carieră, în slujire.

Viaţa mea s-a schimbat, eram conştientă de prezenţa Domnului, vedeam cum lucrează în mine, în jurul meu, doar El este Dumnezeu minunilor, cel care oferă pace indiferent de circumstanţe.

Melinda Kacso

"Şi mi-ai prefăcut tânguirile în veselie, mi-ai dezlegat sacul de jale şi m-ai încins cu bucurie.."

În continuare El m-a condus către grupul de tineret la biserica baptistă din sat, astfel am ajuns să înţeleg evanghelia, pocăinţa.

Deşi cel rău a încercat să ne doboare, a pus multe piedici, totuşi Domnul a dat izbândă şi împreună cu prietena mea, am făcut legământ în apa botezului.

Dumnezeu este suprem, Lui totul îi este cu putinţă, noi, oamenii suntem mici, o suflare, dar putem avea şi experimenta un Dumnezeu-Tată mare, iubitor prin credinţă şi încredere deplină în El.

"Iubesc pe Domnul, căci El aude glasul meu, cererile mele. Da, El Şi-a plecat urechea spre mine, de aceea-L voi chema toată viaţa mea. Mă înfăşuraseră legăturile morţii şi m-apucaseră sudorile mormântului; eram pradă necazului şi durerii. Dar am chemat Numele Domnului şi am zis:

"Doamne, mântuieşte-mi sufletul. Amin." (Ps.116)

Primăvară aşteptată

Natura e plină de soarele sfânt,
Vibrează de raze, de pace şi cânt,
După atâta frig şi viscol şi ger,
Seninul se-arată albastru pe cer!

**Şi multă verdeaţă în juru-mi astfel,
Apare ici colo câte-un ghiocel,
E multă splendoare şi dulce parfum,
În frumoasele flori, înflorite acum!**

**Şi multele găze în jur mişunând,
Şi zumzet de-albine miere-adunând,
Prin întinsele livezi frumos înflorite,
În atâtea culori chiar deosebite!**

**Si râuri cu apa, curg lin aducând,
Mireasma de viaţă, pe-oricine-adăpând,
Mai toarnă-mi Isuse a Ta apă vie,
O veşnică Primăvară în suflet să-mi fie!**

Susana Precup

Momentul care m-a transformat

din femeie în mamă

În ultimele 9 luni îmi pusesem de mii de ori întrebări de genul..."oare cum o fi arătând? Oare cum îi e plânsul, zâmbetul, râsul, temperamentul? Cum i-o fi inima?"

Era ora 5 pm. Așteptam nașterea fiului meu, care iubea atât de mult lumea strâmtă din uterul meu neîncăpător, încât întârzia îngrijorător de mult să cunoască lumea de afară, mare, rece și plină de provocări.

Eram atât de nerăbdătoare să îl întâlnesc, încât fiecare secundă părea lungă. Cât timp a fost adăpostit, ascuns în corpul meu, mi-a transmis multă pace, fericire, încredere și liniște sufletească. Am fost fericită să fiu mamă însărcinată cu așa prunc. A fost un plus pe toate planurile, inclusiv pe cel al kilogramelor care au crescut simțitor pe cântar.

La ora 7:30 pm a ajuns acasă și soțul meu și ne-am pornit spre spital. Eram nedumeriți, și nu prea știam ce va urma.

Erau doar câteva semnale suspecte și doream să aflăm ce se întâmplă mai exact. Contracțiile dureroase au început tot cam atunci, dar foarte intense și dese - din 3 în 3 minute. La spital am aflat că planurile noastre de naștere naturală la un centru de nașteri s-au cam dat peste cap și era nevoie de o naștere medicalizată. Asta însemna să fiu „legată de un pat” cu niște cabluri care transmiteau informații în niște monitoare care desenau mereu tot felul de grafice care mă monitorizau pe mine și pe bebeluș. Deși nășteam pentru prima dată, nu mi-a fost deloc teamă.

Durerea fizică nu e ceva care să mă înspăimânte. Înainte de naștere am dorit să cunosc fiecare etapă prin care voi trece, și a fost liniștitor să știu că așa

cum corpul meu, a știut să îngrijească copilășul nostru pe perioada celor 9 luni, va ști și să îl nască, așa cum a fost planificat de Creator. Știam apoi că dacă ”Domnul face pe cerboaise să nască”, mă va ajuta cu atât mai mult pe mine care port Chipul Său și în pântec capodopera creației Sale.

Era liniștitor apoi să știu că va fi acolo soțul meu, și că nașterea era drumul care avea ca destinație întâlnirea cu cel pe care, deși nu îl văzusem niciodată înainte, îl iubeam cu toată inima și care se hrănise din aceeași mâncare împreună cu mine, ultimele 9 luni, trăise aceleași temeri, se bucurase împreună cu mine și plânse probabil când eu am plâns.

Au urmat 6 ore și jumătate de travaliu, un timp magic, în care împreună cu

soțul meu, în camera aceea semi-luminată, acompaniați de durere, am împărtășit visuri și gânduri, l-am mângâiat și l-am încurajat pe băiețelul nostru care se năștea și îi spuneam constant că la capătul aceluia drum care era probabil înspăimântător pentru el, va ”ateriza” direct în brațele noastre și că noi eram acolo și traversam acel drum provocator - împreună. Toate acestea au ajutat pentru că atunci când a sosit momentul a ”pășit bărbătește” pe lume. A fost întâmpiat de strigăte de emoție și bucurie și de o lumină în față căreia a strâns ochisorii instinctiv. Simt parcă și acum vernixul de pe pielea lui care îl făcea alunecos. Simt pielea aceea fină care nu mai fusese atinsă niciodată înainte. A fost o clipă de cer care s-a unit cu pământul. Plânsul lui sfâșietor îmi răsună și acuma în urechi. Am petrecut acea ”oră magică” împreună cu soțul meu, numărând degețele, privind ochisorii, mângâind mânuțe și piciorușe și spunând ”bun venit” celui care a venit să umple casa noastră de bucurie.

Era ora 2:30 dimineața. Cu o mână țineam mânuța fiului meu abia născut și cu cealaltă îi mângâiam obrazul mic. Era trist și pe fața lui se citea panica. A ieșit dintr-o lume total diferită și noutățile îl speriau. Lumina, atingerile, vocile multe, respirația, nu le cunoscuse cu câteva secunde în urmă. Încercam să îi vorbesc, însă vocea mea era ușor acoperită de vocile din jur care erau apăsate și grăbite. Apoi a plâns și parcă inima mea s-a topit.

Am încercat să îi spun, așa cum îi spuneam înainte de acest moment că aici, nu e încă cerul cu raiul lui. Că aici viața e frumoasă, dar e și grea. Că aici pe pământ unde a venit există și oameni buni și răi și că nu e întotdeauna așa cum ne dorim. l-am povestit despre primăvară, dar și despre iarnă. Despre speranță, dar și despre deznădejde. De când am rămas însărcinată am început să îi scriu un jurnal - cuvinte care ne-au însoțit în această călătorie fascinantă. A fost frumos, dar a fost și greu. A fost o noapte în care s-a întâmplat ceva care a făcut ca inima mea să bată tare.

Și în tandem, dar poate chiar mai tare a bătut inimioara micuță care nu a înțeles nimic, dar a simțit panica. Al doilea moment dureros a fost când m-a lovit o femeie cu bicicleta pe trecere de pietoni. El a trăit toate acestea, împreună cu mine. Și acum, la naștere, când ne-am întâlnit, pentru mine, era o fericire care a făcut să vibreze fiecare celulă, dar pentru el a fost apogeul spaimei și a durerii. Nu înțelegea nimic din jur. A venit în brațele mele, așa cum i-am promis unde, peste o vreme și-a găsit pacea și liniștea.

Trebuie să recunosc că nașterea a fost cel mai surprinzător moment din viața mea. A fost mult mai frumos decât mi-am imaginat că va fi și l-am re trăit în minte de mii de ori de când s-a petrecut. A fost cel mai profund moment al căsniciei noastre și a fost cea mai sonoră și puternică declarație de dragoste când ne-am îmbrățișat împreună cu rodul iubirii noastre. Trăind viața prin filtrul acestei experiențe, realizezi măreția chemării de a fi părinte. Când îți vezi pruncul adormit la sân, simți că ai un sens pe lume și nimic nu poate fi la fel.

”Nașterea băiețelului meu a însemnat despărțirea de o lume unde am trăit ca femeie, cu altfel de gânduri, altfel de frământări și aterizarea pe un nou tărâm.

Unul în care se activa o parte a ființei mele despre care nu știam că există. Un loc cu o dragoste care depășește orice dificultate. Lucruri de care nu știam că sunt capabilă, am descoperit că sunt posibile. Dacă până în urmă cu câteva luni, puteam dormi doar în pat și în anumite condiții, am descoperit că pot să dorm șezând în leagăn, pat sau scaun, fără probleme. Sau întinsă în pat cu o mână îndoită în jurul bebelușului și o jumătate de noapte pe o parte și o altă jumătate pe cealaltă parte. Am descoperit că pot să dorm 4,5, ore pe noapte și a doua zi să am la fel de multă energie ca și cum aș fi dormit întreaga noapte. Am simțit cum e să strângi din dinți ca să potolești focul dragostei ce te face să strângi așa de tare odrasla mică, încât ai vrea să o sorbi în interiorul propriului suflet.

Am descoperit că poți să ai răni fizice căroră să nu le simți durerea. Sau poți să suporti durerea nașterii, o durere care trece pragul unei dureri cunoscute, fără să o simți și fără să ți-o amintești. Când m-a întrebat cineva cât de tare m-a durut nașterea și după naștere am fost surprinsă că nu îmi aminteam să mă fi durut ceva. Eram așa de captivată de odrasla mică și de nevoile ei, încât uitasem de mine.

Nașterea te transformă complet. Din femeie în mamă. Femeie, rămâi, desigur. Dar niciodată aceeași femeie. Ești femeie, mamă. Poate cu mai multă teamă, cu mai multă nevoie de răbdare, dar cu siguranță mult mai multă iubire, împlinire și fericire în inimă și în viață. Îi mulțumesc Domnului pentru felul cum a creat această minune să se întâmple. E așa de uimitor când îi vezi înțelepciunea în cele mai mici detalii. Am citit că trebuie să bea un pahar cu apă de fiecare dată după ce îmi alăptez copilășul. Și interesant de fiecare dată când îl pun la sân mi se face foarte sete și corpul meu eliberează oxitocina – hormonul iubirii și simt că mă topesc de iubire și fericire și mă pierd în laude și mulțumiri pentru Creatorul meu care a făcut totul perfect! Atât de perfect!

Aș putea scrie încă multe pagini despre această minune care mi-a fost dată să o trăiesc alături de alte miliarde de mame de pe întregul pământ. Și e important să o spunem într-o lume a stresului, a morții, a fricii, a nopții și a avorturilor. Dumnezeu încă continuă să se descopere în liniștea nopții, în tăcerea frunzelor când înmuguresc, în parfumul florilor, în Cuvântul Său și în nașterea unui copil.

Anca Bordea

O viață binecuvântată și încununată cu biruințe

Dacă privim în urmă vieții noastre, putem să spunem fiecare că până aici DUMNEZEU a fost cu noi, ne-a ajutat.

În călătoria noastră pe acest pământ, întâlnim multe necazuri împletite cu bucurii, dar cu ajutorul Lui Dumnezeu, suntem mai mult decât biruitori, (Români 8:37). Domnul Isus a spus ucenicilor și ne spune și nouă: "În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea". (Ioan 16:33)

Am realizat acest interviu cu sora Maria Milaşcon, în vârstă de 95 de ani, o vârstă înaintată, de care puține persoane au parte, cu dorința de a face cunoscută credințioșia Domnului și viața unei femei cu o inimă mulțumitoare. Sora Maria dorește să ne mărturisească în acest interviu cum Dumnezeu a ajutat-o de-a lungul vieții și face această mărturie pentru slava Lui și pentru întărirea credinței noastre. Dumnezeu a dat legi și porunci, atât poporului Israel cât și nouă, ca să le împlinim și să ne temem de Domnul, să fim fericiți și să trăim multe zile pe pământ. (Deuteronom 6:2)

Din relatarea sorei Maria, cu cuvinte pline de smerenie și sinceritate, vedem ce mare Dumnezeu avem și ce mare dragoste are pentru noi și pentru toți aceia care ascultă și împlinesc poruncile Lui.

N.V. Văd aici un tablou pe care îl prețuiți și care cheamă binecuvântarea peste familie.

M.M. Da, l-am primit de la unul din nepoți când am împlinit vârstă de 90 de ani și mulțumesc Domnului pentru binecuvântarea de care am avut parte.

N.V. Va rugăm să ne spuneți ceva despre d-voastră; când v-ați născut și ce vă amintiți din anii copilăriei?

M.M. M-am născut în anul 1925 la 1 iulie, în loc. Grebeniș, jud. Mureș, într-o familie cu 7 copii. Fiindcă eram cea mai mare la părinți, de mic copil am întâmpinat greutăți. Trebuia să o ajut pe mama în creșterea copiilor, toți au trecut prin brațele mele până pe la 16 ani.

Când am crescut mai mare l-am ajutat pe tata să încarce carul cu fân și sacii cu grâu. Viața mea de copil nu a fost ușoară. La vârstă de 18 ani m-am căsătorit cu Milaşcon Aurel, un băiat bun și care ținea la mine. Am crezut că am terminat cu necazurile și nu a fost așa, dar slavă Lui DUMNEZEU că ne-a ajutat în toate.

N.V. Spuneți-ne cum a fost viața dvs. de familie și cum DUMNEZEU v-a ajutat și v-a călăuzit?

M.M. M-am căsătorit în 1943 și am fost binecuvântată de Dumnezeu cu o familie mare, o familie cu mulți copii, pe care i-am crescut împreună cu soțul meu cu dragoste și teamă de DUMNEZEU.

Soțul mi-a fost sprijin până când a plecat la Domnul, la vârstă de 85 de ani.

După ce ne-am căsătorit, imediat în aceea perioadă a început războiul, iar

el a fost luat în armată și dus pe front. Eu am rămas singură și însărcinată și am născut primului copil care a plecat la Domnul la doar 11 luni. A fost o încercare grea, dar DUMNEZEU ne-a ajutat și ne-a mângâiat, dăruindu-ne încă un băiețel. Amândoi am primit copiii ca binecuvântări de la DUMNEZEU și ne-am bucurat și i-am iubit. DUMNEZEU ne-a binecuvântat cu 16 copii, din care 15 sunt în viață până în prezent: 8 băieți și 7 fete.

N.V. În ce an ați încheiat legământ cu Domnul?

M.M. Imediat după ce s-a întors soțul din armată, am luat amândoi hotărârea să ne pocăim și să îl urmăm pe Domnul cu sfințenie și scumpătate. În anul 1947, când s-a înființat la noi în Grebeniș Adunarea Penticostală, atunci am încheiat amândoi Legământul cu Domnul în apa botezului, în prezența fratelui Aurel Costin și al fraților și surorilor din biserică.

N.V. DUMNEZEU a lucrat la inima d-voastră, și ați răspuns chemării Lui DUMNEZEU. Câți copii vă urmează credința?

M.M. Toți copiii mei, toți 15 au încheiat Legământ cu Domnul.

Doi dintre ei nu frecventează biserica, s-au depărtat. Pentru ei trebuie să mai vărs lacrimi, să-i întorcă DOMNUL cu toată inima spre El.

N.V. Este un mare lucru, o minune că toți copiii au încheiat Legământ cu Domnul. Cum i-ați îndrumat și ce metode ați folosit?

M.M. Eu nu am multă școală, dar în primul rând i-am iubit. Nu i-am bătut, le-am vorbit mult să fie cuminiți și să se comporte frumos. Le-am purtat de grijă, să fie îmbrăcați frumos și curat.

Într-un an, îmi amintesc că le-am cumpărat 6 costume băieților. Se mirau vecinii, cum pot să-i îmbrac cu haine noi la fiecare Paști. Dumnezeu și-a ținut credințioșia față de mine și le-a purtat de grijă. Eu am postit și m-am rugat pentru ei.

N.V. Ce sfaturi le dați mamelor mai tinere?

M.M. Le sfătuiesc să-și iubească bărbatul și copiii, ca să fie mântuite, dacă rămân credincioase, așa cum scrie în Biblie.

N.V. Cum vi s-a părut calea aceasta a pocăinței?

M.M. Pocăința este frumoasă și ușoară dacă stăm lângă Domnul. Dacă ne depărtăm este grea, pentru că suntem loviți ca să nu fim judecați odată cu lumea. Au fost perioade când am avut mult de lucru cu copiii când erau mici, apoi au crescut și a trebuit să-i susținem la școală, dar Domnul s-a îndurat de mine, m-a ridicat și m-a ajutat, slavă Lui.

N.V. Aveți 15 copii, câți nepoți și strănepoți aveți?

M.M. Mulțumesc Lui DUMNEZEU că mi-a dat 50 de nepoți și 69 de strănepoți și îl aștept pe al 70-lea. Domnul să fie lăudat și îi mulțumesc pentru fiecare.

N.V. Ați văzut intervenția Lui DUMNEZEU în problemele cu care v-ați confruntat de-a lungul vieții. Ne puteți relatea câteva evenimente?

M.M. Am fost de multe ori bolnavă și Domnul m-a vindecat. Îmi amintesc când, cu mulți ani în urmă, am fost bolnavă cu colonul și aveam dureri mari, dar Domnul m-a vindecat. Am avut probleme și cu tiroida. Mi s-a făcut ungerea cu untdelemn și ne-am rugat cu fratele Aurel și cu fratele Nicolae și nu am mai avut dureri, iar tiroida s-a vindecat. Altădată aveam dureri mari la ureche, mi-a crescut un os în ureche și doctorii mi-au trimis rezultatul: cancer.

M-am dus la Luncani la rugăciune și Domnul mi-a vorbit prin profet: "Te vindec femeie". Dumnezeu S-a îndurat de mine și de atunci nu mai am nicio durere la ureche. Pentru copii aduceam zile de jertfă când erau bolnavi, ne rugam și Domnul îi vindeca. Slăvit să fie EL. Odată am fost vindecată de dureri mari la rinichi în timp ce luam cina, slavă Lui.

N.V. Au fost zile în care nu ați avut pâine pe masă pentru copii?

M.M. După război a fost mare sărăcie, dar DUMNEZEU ne-a purtat de grijă și noi am muncit amândoi să nu le lipsească nimic copiilor.

Pâinea nu lipsea. Îmi amintesc că odată, când s-a terminat făina din hambar, Domnul i-a pus pe inimă unui vecin, să-l cheme la el la lucru pe soțul meu și i-a dat un sac cu grâu. Dumnezeu întodeauna ne-a purtat de grijă să avem pâine pe masă, și ne-a binecuvântat cum nu ne așteptam.

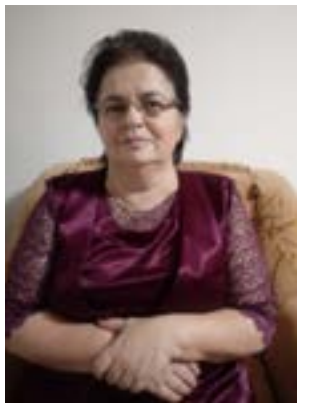
N.V. Care a fost cea mai mare bucurie de care vă amintiți?

M.M. Cea mai mare bucurie am avut-o când am fost amândoi botezați de Domnul cu Duhul Sfânt. Am crezut că nu mai suntem pe pământ. A fost cea mai mare bucurie din viața mea și am trăit-o într-o seară la rugăciune, slavă Lui.

N.V. Acum ce vă doriți cel mai mult?

M.M. Abia aștept să mă întâlnesc cu Domnul, dar dacă mai trebuie să rămân, fie voia Lui cum hotărăște EL. Poate mai trebuie să mă rog pentru copii, pentru nepoți și strănepoți. Mulțumesc Lui Dumnezeu pentru nepoata Leonuța, care a fost bolnavă de leucemie, dar am postit, m-am rugat împreună cu întreaga familie și biserica și Domnul a vindecat-o, slavă Lui. Domnul să îmi dea putere să pot să lupt în continuare, câte zile îmi mai dă să ajung învingătoare, să-L văd și să primesc cununa de la Domnul Isus.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru tot ajutorul ce mi l-a dat de-a lungul vieții și pentru toate biruințele. Mulțumim Lui Dumnezeu că până aici ne-a ajutat- EBEN EZER!

Interviu realizat de
Victoria Natea - Betel Tg. Mureș
Ianuarie 2020

Gânduri pentru 2020

”Nu mai cere permisiunea și nu mai aștepta după alții. Fii tu autentică și vei vedea cum și cei din sfera ta de influență vor fi mai îmbogățiți.”

Nu sunt un fan al rezoluțiilor de Anul Nou pentru că adesea ele sfârșesc a fi măsura a ceea ce nu am făcut, a felului în care am eșuat, a ușurinței cu care am făcut promisiuni și angajamente impresionanți fiind într-un moment oarecare, a superficialității cu care ne-am stabilit ținte fără să fim la fel de intenționați în a învăța deprinderile și a adopta obiceiurile ce ne duc acolo. Cred însă într-o trăire zilnică asumată și o evaluare permanentă a raportului investiție-rezultate (cu mare grijă aici pentru că unele visuri și proiecte au o vârstă gestațională mai mare. Doar pentru că ceva ia timp să se nască nu înseamnă că stăm pe loc, la fel cum o gravidă nu va zice că nu are bebe până nu îl ține în brațe).

Pentru că sunt în afara rutinei mele obișnuite, copiii mișună în jurul meu, prietenii mei sunt ocupați cu propria lor introspecție și evaluare, am decis să poposesc și eu un pic aici, cu un ceai de fructe în mână și muzică bună în urechi. Iacătă, reflectez și eu, în prezența lui Dumnezeu și sub călăuzirea Lui la anul ce a trecut. Sper să vă fie utile și vouă concluziile introspecției mele.

Am învățat de la minți luminate că sunt câteva domenii care necesită evaluare și vis-a-vis de care îmi voi crea un plan de bătaie pe 2020 - TREI mai exact și le voi lua pe rând:

1. Primul domeniu ține de MINE, de persoana mea și are de-a face cu energia creată în jurul meu și cu a fi autentică vis-a-vis de cine sunt și cine aspir să fiu sau cine am fost creată sa fiu mai exact. Brene Brown (autor american) mi-a reamintit zilele astea originea cuvântului **curaj**. Vine din Latinul “cor” care înseamnă “*inimă*”. Definiția originală a curajului este “să îți spui povestea, cine ești TU cu adevărat, cu toată inima!”

Cu toții ne dorim să fim mândri de evoluția noastră. Cu cât ne este mai clar cine suntem, cu atât mesajul nostru va fi mai clar și cu atât vom fi mai eficiente în tot ceea ce ne propunem.

Ce trebuie să faci mai mult și la ce trebuie să renunți măcar pentru o vreme în 2020 ca să te aliniezi cu chemarea pe care Dumnezeu ți-a făcut-o?

Nu mai cere permisiunea și nu mai aștepta după alții. Fii tu autentică și vei vedea cum și cei din sfera ta de influență vor fi mai îmbogățiți.

Ce îți dă energie? Totul în viață este un schimb de energie. În fiecare moment oferi sau consumi energie. În 2020 propune-ți să fii creatoare de energie (viață) în jurul tău.

Ce te ajută să creezi energie? Sportul, alimentația sănătoasă, odihna, uleiurile esențiale, recreerea, rugăciunea, cărțile bune, relațiile de calitate, mentorii, partenerii de dare de seamă (nu neapărat în ordinea asta). Tu ești gardianul energiei tale! Fii atentă la ce te stoarce de energie și la domeniile în care o dai în bară în mod repetat (de exemplu eu nu iau suficiente pauze atunci când lucrez, nu mă recreez suficient, nu beau suficientă apă).

Bârfa, drama, comparația, competiția nesănătoasă, a-ți plânge de milă (victimizarea), a da prea mare importanță unor persoane care nu îți influențează viața în mod direct, a citi tot ce găsești negativ pe internet sau a asculta știrile obsesiv - sunt sugative de energie care te defocalizează de la țelul tău.

2. Al doilea domeniu ține de RELAȚII - noi toate ne dorim să ne simțim văzute și înțelese. Vrem să știm că sunt câteva persoane în viața noastră cărora le pasă de noi. Dacă nu ești inspirat de cercul tău de prietenii, atunci acesta e mai mult cușcă decât cerc. Care sunt cele câteva (cinci) persoane cu cea mai mare influență în viața ta?

Nu te simți vinovată să lași în urmă persoane care au avut șansa să crească și să evolueze împreună cu tine. Nu te justifică, nu cere permisiunea nimănui să evoluezi. Zboară! “Caută oamenii care te inspiră să îi inspiri pe alții să devină ceea ce îi inspiră pe ei înșiși.” :) Când oameni normali fac lucruri extraordinare și tu ești în preajma lor, extraordinarul va deveni normalul tău. Și nu așa este viața cu Dumnezeu? Toate lucrurile au părut imposibile înainte să se întâmple.

Atenție la auto-sabotaj și la vocile care îți permit să îți dea feedback (sfat) nesolicitat sau feedback în situații care nu îi afectează și pe ei în mod direct.

Cine și-a câștigat drept de consiliere în viața și lucrarea ta? Cu cine vei merge înainte în 2020? (atenție, nu confunda dragostea pentru aproapele tău cu a accepta tot ceea ce el aruncă înspre tine. Realizez că acest articol nu îmi va câștiga voturi de popularitate dar personal cred că uneori a iubi pe cineva înseamnă a te îndepărta de el.

Așadar - care sunt relațiile la care vei renunța în 2020? Unele sunt toxice de-a dreptul, altele sunt doar sugative de timp și energie. Mai mult, ești tu prezentă 100% în astfel de câteva relații?

Fă-ți o listă cu relațiile pe care pui preț și pune-le în ordinea priorităților. Vei ști astfel unde să aloci cel mai mult timp și energie. Iubirea e un verb, îți amintesc! Pune întrebări precum: Cum pot să fiu mai prezent în viața ta? Când te iubesc BINE, cum arată acest lucru? Cum simți iubirea/aprecierea mea cel mai mult?

3. Al treilea domeniu este cel al CREAȚIEI, al slujirii.

Contribuie la a crea conexiuni, relații, procese, sisteme, oportunități. Contribuie la bunăstarea altora și vei vedea cum te vei înviora și tu. Ajută la vindecarea cuiva și, în acest proces, vei simți și tu vindecarea. Paradoxal, dar așa e Împărăția! Ce faci tu bine? Ce faci tu cu pasiune? Ce din ceea ce faci îi binecuvântează și pe alții?

Aceste trei întrebări te vor pune pe traiectoria potrivită chemării tale. Capacitatea noastră de a crea are sens doar în măsura în care ne conectează cu alții și îi binecuvântează pe cei din jur, oamenii cărora suntem chemați să le slujim.

În concluzie:

Veghează asupra lecțiilor învățate în 2019 și pe spatele lor croșetează-ți viziunea pe 2020. Nu lua cu tine amărăciunea și poverile din 2019, eșecurile, greșelile. Nu te compara cu tot ce apare strălucitor pe internet sau “în ograda vecinului”. Începe fiecare zi cu recunoștință și cu reverență față de DARUL vieții. Ești sortită să fii o BINECUVÂNTARE. CREDE ASTA! Găsește-ți parteneri de dare de socoteală. Visați împreună vis a vis de cele trei aspecte: personal, relații și contribuție. Poate că acum e timpul să cântărești următoarele aspecte: Unde investești timp și energie ineficient? Unde nu investești suficient dar sperii (inutil) să obții rezultate diferite? Găsește-ți un părinte/mentor spiritual care să te ajute. Nu uita că zilele sunt lungi dar anii sunt atât de scurți.

Unde erai în 2009? Exact. A fost ca ieri. 2019 este sfârșitul unei decade iar 2020 începutul uneia noi. Intră în 2020 cu intenționalitate, disciplină, conectare (la tine însuși și la oamenii care vor face o diferență în viața ta, dar mai ales la Dumnezeu Tatăl).

Nemulțumirea nu îți va fi motivator, ci dimpotrivă. Începe 2020 cu recunoștință. Fii plăcut impresionată de faptul că mai ai de trăit și întâmpină acest an cu reverență (mă repet știu, dar mulțumirea și reverența ne țin într-o stare de smerenie). Decide unde vrei să fii mai bine echipată și rămâi focalizată. Cea mai importantă va fi mereu consecvența - zi după zi, moment după moment, decizie după decizie. “Alege greul, consecvent” în 2020. Lucrurile menite să dureze și să schimbe viața sunt costisitoare.

Vei fi tu oare FEMEIA ce va zice în 2020: “Iată-mă, trimite-mă” indiferent unde te afli în călătoria ta acum? Ești invitată în cercul de influență al Regelui, în curtea regală. Vei alege să stai în afara curții oare sau vei împrumuta din autoritatea Regelui ca să schimbi viața?

Sper să mă auzi. Dacă grăiesc limba ta, scrie-mi (carmen@carmenbusch.com) ori caută-mă pe <https://carmenbusch.com> ca să povestim.

Cu speranță și uimire față de 2020,

Carmen Busch (foto)
mămică de patru, soție,
antreprenor, medic, health coach

Rugăciune de mijlocire

**Mare putere
are rugăciunea
fierbinte a ce-
lui neprihănit.**
Iacov 5:16

Rugăciunea de mijlocire este o expunere a slăbiciunii, a necazurilor, a problemelor cu care se confruntă cei pentru care mijlocim, pentru care mediem înaintea ochilor iubitori ai Tatălui, care știe, înțelege, căruia îi pasă și care ne răspunde. A te ruga înseamnă a beneficia de bunăvoința lui Dumnezeu. Mijlocitorul suprem este Domnul Isus Hristos care mijlocește la dreapta Tatălui în slujba de Mare Preot pentru noi.

În rugăciunea adevărată Dumnezeu-Duhul Sfânt strigă din noi către Dumnezeu-Tatăl, în Numele Domnului Isus Hristos. Dacă limba nu se poate ruga totdeauna, inima poate. Cine vrea să fie auzit de Dumnezeu în rugăciunile sale, acela trebuie să îl asculte pe Dumnezeu în poruncile sale. A te ruga după voia lui Dumnezeu înseamnă a te ruga în chip sincer, din inimă și cu credință.

Rugăciunile eliberează puterea Duhului Sfânt pentru a rezolva situațiile, cauzele pentru care se mijlocește. Această putere a lui Dumnezeu aduce viață, vindecare și unitate pe pământ. Este nevoie de putere pentru împlinirea rugăciunii. Când se roagă mai multe persoane pentru o cauză se eliberează mai multă putere și rezolvarea este mai rapidă. Practic, Duhul Sfânt atinge obiectivul prin acea mijlocire.

Trăim o vreme în care amăgirile, iluziile, minciuna, superficialitatea, păcatul se întâlnesc la tot pasul, dar rugăciunea și proclamarea Cuvântului sunt armele cu care putem lupta și putem birui. Să luptăm în acest război spiritual pentru noi și pentru casele, familiile noastre. Vedem că războiul se întindește, provocările și ispitele se înmulțesc, dar noi luptăm în Numele Domnului Isus Hristos, în Numele Autorității Lui și proclamăm biruință în Numele Lui.

Oamenii pot să nu reacționeze la invitația noastră de a-L cunoaște pe Dumnezeu, pot respinge mesajele noastre, se pot opune argumentelor noastre, pot respinge persoană noastră, dar nu pot face nimic în fața rugăciunilor noastre.

Dorim să venim în sprijinul mamelor, soțiilor, femeilor care solicită rugăciune de mijlocire pentru cauzele deosebite cu care se confruntă în viața lor, în familia lor.

Propunem cititoarelor revistei "Suflet de femeie", tuturor celor care iubesc rugăciunea, să începem cu mijlocire pentru cei nemântuiți din casele, familiile noastre, pentru cei dragi nouă. Să cerem Domnului ca cei dragi ai noștri să-L cunoască, să-L întâlnească pe Domnul Isus, să-L aleagă și să-L primească în inima lor, este o rugăciune după voia Lui. El dorește ca întreaga omenire să-L recunoască pe El ca Domn și Mântuitor și să trăiască în ascultare de El.

Ne puteți contacta pentru a vă alătura grupului de rugăciune și/sau pentru a ne transmite cererile de rugăciune prin SMS la numărul de telefon: 0739 015 955

Să trimitem SMS, la numărul de telefon indicat, cu numele, localitatea și cauza celor pentru care se cere mijlocire în rugăciune, după ce va prezentați (numele, localitatea) în prealabil.

Informațiile primite pentru mijlocire vor fi transmise tuturor celor care se înscriu în acest grup de rugăciune, iar mijlocirea în rugăciune se va face zilnic începând cu ora 22:00.

Dorim de asemenea să primim feedback în cazul rugăciunilor ascultate, ca să fie o încurajare pentru noi și o proslăvire a Numelui lui Dumnezeu.

Să credem că Tatăl nostru este un Dumnezeu puternic, ale cărui resurse sunt nelimitate. Doamne îți mulțumim pentru bunătatea, îndurarea, dragostea și credințioșia Ta!

Vă așteptăm să ne rugăm împreună!

"Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slavă în Biserica și în Hristos Isus, din neam în neam în vecii vecilor! Amin. Efeseni 3:20-21

**Lidia Aldea
Tg. Mureș**

"Dumnezeu m-a eliberat de depresie, a readus speranța în viața mea..."
Când toți te părăsesc, Dumnezeu rămâne lângă tine. El e credincios!

Bună tuturor!

Mă numesc Laura Sai, am 33 de ani, sunt mama a două fete pe care le cresc singură, cu ajutorul Domnului și mi-am dorit mult să scriu pentru 'Revista "Suflet de femeie"', deoarece Dumnezeu mi-a arătat milă și bunătatea Lui, purtarea Lui de grijă prin persoanele pe care le-a pus în jurul meu și îmi doresc să împărtășesc cu voi schimbarea pe care a început să o facă în viața mea pentru a mărturisi puterea Domnului și totodată pentru încurajarea altor persoane care trec printr-o situație similară, căci: "Domnului toate lucrurile îi sunt cu putință".

Din cauza faptului că, provin dintr-o familie care nu L-a cunoscut pe Dumnezeu am avut o copilărie foarte grea...cu foarte multe lipsuri, am crescut cu scandal, violență...tatăl meu fiind alcoolic (de multe ori dormeam pe drumuri).Neavând parte de pace, înțelegere, dragoste...la vârsta de 21 de ani dorindu-mi să scap de mediul nociv în care trăiam, am decis să plec de acasă pentru a mă căsători. Am cunoscut un băiat de care m-am îndrăgostit; m-a dus acasă la părinții lui, fiind acceptată în familie și primită cu mult drag. Ne

înțelegeam bine, însă după nașterea primei fete au început scandalurile, violența..."potențialul meu soț" devenind dependent de alcool, iar istoria începea să se repete.

Am suferit foarte mult împreună cu fetițele, fiind agresate, alungate în stradă ...nu mai găseam nici o cale de ieșire. Într-un final am ajuns la un centru "împotriva violenței în familie", iar lucrurile au început să se liniștească în viața mea și a fetițelor, stând cu ele într-o chirie, însă...traumele trăite și-au pus amprenta pe psihicul meu și am intrat într-o depresie puternică: m-a învăluit frica, până acolo încât îmi era groază să ies pe stradă singură. Aveam gânduri de suicid, simțeam că o să mă prăbușesc... iar într-o zi, neavând cu ce să le mai hrănesc pe fetițe, deoarece în starea în care eram, nu puteam să muncesc; am îndrăznit să cer ajutorul unei doamne pe care nu o cunoșteam personal, dar știam că îl iubește pe Dumnezeu. Această fiica de Rege m-a ajutat, atât din punct de vedere pământesc, să-mi pot întreține fetițele (mi-a oferit un loc de muncă) cât și din punct de vedere spiritual, îndrumându-mă pe calea Lui Dumnezeu.

M-a dus la biserica din care face

parte, iar la început îmi era foarte greu să merg la biserică, deoarece mă copleșeau gânduri, precum: "Dacă o să mi se facă rău?" ..."Poate o să spună cei de acolo că sunt nebună" ...și altele precum acestea. Însă nu a fost deloc așa, la Biserică am întâlnit persoane primitoare, cu frică de Dumnezeu, arătându-mi dragoste și înțelegere, acceptare...acolo, am început să mă simt în siguranță.

Până atunci, nimeni nu îmi spusese că Dumnezeu mă poate salva, vindeca și că fără El în viața noastră nu putem trece cu bine peste încercări. Acum, îi sunt recunoscătoare Domnului pentru modul în care lucrează în viața mea, pentru persoanele care s-au pus la dispoziția Lui ca să mă ajute să îmi doresc să mă apropii mai mult de El, să îl cunosc.

Dumnezeu îngăduie unele suferințe în viața noastră, pentru a ne apropia mai mult de EL și pentru a ne arăta puterea Lui...Dumnezeu m-a eliberat de depresie, de frică, a readus speranța în viața mea și dorința de a trăi.

Laura Sai (foto)

Cinnamon Rolls

Ingrediente aluat

- 175 ml lapte
- 10 g drojdie uscată activată
- 570 g făină albă
- 9 g sare
- 55 g zahăr
- 168 g unt
- 4 ouă, la temperatura camerei

Umplutură

- 56g unt nesărat la temperatura camerei
- 198 g zahăr brun
- 34 g scorțișoară

Glazura

- 140 g zahăr pudră
- 85 g cremă de brânză/mascarpone
- 42 g unt nesărat topit
- 30 ml lapte

Preparare aluat

În 175 g de lapte la 37 grade Celsius se adaugă drojdia, se poate adaugă puțin din cantitatea de zahăr pentru creștere.

Într-un bol, se pune făina, se adaugă sarea, zahărul, se adaugă mixul de lapte cu drojdie și se încorporează. După ce s-au omogenizat se adaugă ouăle pe rând, amestecând din nou, ușor, conținutul, urmând să se adauge untul moale. Se frământă între 6-10 min până aluatul este moale și toate ingredientele sunt încorporate. Aluatul nu trebuie să fie lipicios.

Se lasă la dospit timp de 60 de minute. Între timp se pregătește masa de lucru unde se presară făină și se toarnă aluatul din bol. Se dă o formă rotundă aluatului și se întinde pe blatul de lucru până se obține o suprafață de 15 cm.

Se întinde untul pe aluat și se presară din abundență zahărul amestecat cu scorțișoară, se poate adăuga și nuca măcinată după preferință.

Se începe rularea aluatului destul de strâns, mai ales la început, aproximativ ca la cozonac. Se taie apoi bucăți late de aprox 4 cm, (se taie cu ață pentru a nu se strică formă).

La această grosime ar ieși cam 10 bucăți, se poate lăsa încă câteva minute gata tăiate în tava în care se pune hârtie de copt pentru a putea dospi. Se pun la cuptorul preîncălzit 176 grade Celsius, pentru 15 min, după care se întoarce tava și se mai lasă 15 min.

Se servesc calde cu un pahar de lapte sau în diminețile de primăvară împreună cu o ceașcă de cafea ori ceai.

Poftă bună !

Andreea Toma (foto)
Biserica Baptistă "Harul", Tg Mureș

Risipa alimentară

"Pâinea noastră cea de toate zilele..."

Imaginea care se formează în mintea noastră, atunci când citim în Biblie sfatul de a nu ne îngrijora pentru ziua de mâine, ce vom mânca sau ce vom bea, este aceea a sărăciei din timpurile străvechi, iar atunci când se vorbește despre îmbuibare vizualizăm mesele foarte bogate ale aristocrației din alte vremuri.

Cum trăim noi? Suntem săraci sau bogați din prisma alimentației? Primul răspuns care ne vine în minte este acela că vremurile s-au schimbat. Omenirea nu a mai trecut prin perioade mari de foamete. În societățile dezvoltate oferta alimentară este bogată și adaptată tuturor posibilităților. Diversitatea de produse alimentare și cantitatea disponibilă nu a fost niciodată mai generoasă ca în zilele noastre. Se produce chiar mai mult decât se poate consuma. Dacă privim puțin la câtă mâncare se aruncă, putem spune că suntem bogați, chiar cu tendințe de îmbuibare.

Suntem oare chiar atât de bogați încât să aruncăm mâncarea? Dacă nu s-a mai produs niciodată în istorie atât de multă mâncare la fel de bine putem spune că nici nu s-a risipit vreodată atât de mult. La nivel mondial s-a constatat că această risipă a ajuns la 1,3 mld tone alimente aruncate anual și paradoxal această pierdere este de trei ori mai mare decât nevoia de hrană a omenirii. Oare acest fenomen nu ne aduce aminte de sfatul bătrânilor care spuneau că PÂINEA nu trebuie niciodată aruncată la gunoi? Peste nouă sute milioane de persoane, din întreaga lume, se află la risc de subnutriție, iar preconizarea creșterii populației mondiale de la 7 la 9 mld, până în 2050, va necesita și o creștere a aprovizionării cu alimente, de cel puțin 70 %.

De ce se aruncă alimentele?

Probabil că o mai mare atenție acordată cauzelor care conduc la aruncarea mâncării, ar diminua risipa. Alimentele se degradează, mai ales dacă nu sunt depozitate corespunzător; adesea nu pot fi consumate în totalitate, deși sunt încă proaspete; frecvent ne fură peisajul ofertelor "2 la preț de 1"; estimarea eronată a cantităților de care avem nevoie, cumpărăm în exces și cumpărăm de "toate"; lipsa de informații împiedică selectarea alimentelor bune; nu planificăm meniul zilnic sau al meselor festive, astfel nu ne limităm

exact la cât avem nevoie; suntem tentați să cumpărăm produse noi, necunoscute pe care le aruncăm apoi constatând că nu ne plac; nu verificăm etichetele, observând prea târziu depășirea termenului de valabilitate; nu ne gândim la alternative de recombinație a alimentelor rămase, în preparate noi, pentru consum ulterior.... și uite așa ne obișnuim cu aruncarea alimentelor ca și cum ar fi ceva normal. Românii aruncă la gheață tone de mâncare anual, 2,5% din totalul risipei înregistrate în Europa fiind atribuită României.

Pentru o țară care nu se poate considera nici pe departe bogată și care are săracii ei, nu ar trebui să ne pună pe gânduri? Irosirea produselor culinare nu înseamnă doar pierderea resurselor vieții prin nutrienți ci și pierderea de alte resurse: terenuri, apă, energie, epuizate în procesele care intervin până când alimentele ajung pe masa noastră. Aceste pierderi sunt accentuate de scăderea considerabilă a consumului de cereale și vegetale concomitent creșterii consumului de produse de origine animală în alimentația oamenilor. Risipa alimentară tinde să crească odată cu creșterea prosperității, dar pe termen lung vor fi de fapt antrenate pierderi bănești considerabile, nu numai la nivel de individ/gospodărie, dar și la nivel de țară sau global.

Prosperitatea nu trebuie să meargă mână în mână cu îmbuibarea, pentru a nu cădea în capcana unui afront adus binecuvântărilor divine.

Biblia ne încurajează că nu vom duce lipsă de mâncare pentru ziua care va veni, dar în același timp ne avertizează că îmbuibarea este o risipă care ne poate sărăci.

Buna gestionare a hranei merge mână în mână cu un stil de viață corect, cu păstrarea stării de sănătate, cu o bună gestionare a finanțelor proprii, astfel că, prin măsuri simple putem obține avantaje mari – respectăm lista de cumpărături, gătim atât cât putem păstra în frigider, nu lăsăm ca legumele și fructele să se strice, nu atât timp cât avem varianta integrării lor în preparate noi și bineînțeles, să nu uităm că putem oferi în mod gratuit excedentul de mâncare, altor persoane. Ce alt prilej poate fi mai bun, de a fi prezent acolo unde lipsește ceva, de a fi noi instrumentul prin care cineva să poate spune "ziua de mâine s-a îngrijorat de ea însăși", de a ne bucura împreună cu alții de:

"Pâinea noastră cea de toate zilele".

Dr. Florina Daniela Ruța

BISERICI ȘI ORGANIZAȚII

Descoperă moduri în care putem lucra împreună, folosind Cartea Cărților pentru evanghelizarea și ucenicizarea copiilor din comunitatea ta!

ORGANIZAȚI EVENIMENTE EVANGHELISTICE!

Evenimentele *Cartea Cărților* au scopul de a prezenta copiilor din localitatea dvs. **Evanghelia într-un mod inedit**, prin proiectarea unui episod *Cartea Cărților* și activități interactive cu copiii. Pe lângă **vizionarea desenelor**, recomandăm organizarea de **jocuri, concursuri** și prezentarea unui **scurt mesaj evanghelistic** având la final o **rugăciune de predare** pentru cei prezenți. Atracția evenimentului va fi **robotul Memo**, cu care copiii își pot face poze la început și la final.

Evenimentele pot fi **organizate în orice tip de săli**: biserici, săli de cultură, de sport, cinematografe, stadioane - cu condiția de a avea un sistem de sunet și un ecran destul de mare pentru numărul așteptat de participanți. **Evenimentul e al dvs.**, noi punem la dispoziție **costumul Memo, sugestii și logistica** pentru eveniment.

Detalii și exemple: www.alfaomega.tv/carteacartilor/evenimente

ACADEMIA CARTEA CĂRȚILOR - ȘCOLI DUMINICALE

Academia CC e un program de **40 lecții biblice elementare pentru clasele 1-6**, interactive și plăcute vizual, **clar structurate și ușor de folosit**, dezvoltate modular după cele 13 episoade ale sezonului 1 *Cartea Cărților*. Având 13 module cu câte 3 lecții fiecare, programa poate fi **adaptată** de biserici pentru contextele lor specifice: școala duminicală, VBS, programe în timpul săptămânii sau evenimente speciale.

Academia cuprinde **lecții** pentru grupuri mici și mari, dar și **materiale pe care copiii să le ia acasă** pentru a aprofunda povestirea învățată la biserică.

Academia CC cuprinde **13 manuale** (fie tipărite, fie în format PDF pe stick USB) și **13 seturi de clipuri video asociate** (12 clipuri video pe modul) disponibile pe un stick USB. Puteți achiziționa Academia în forma **tipărită+USB (350 lei)**, sau doar **USB (200 lei)**. E necesară și cumpărarea episoadelor sezonului 1, disponibile pe DVD.

Detalii și mostre: www.alfaomega.tv/carteacartilor/academia

CONTACT:
info@carteacartilor.tv
Tel.: 0256.284.913

Canalul Alfa Omega TV

Lansat în iunie 2006, Alfa Omega TV este primul canal TV creștin din România, și promovează valorile moral-creștine prin mijloacele media moderne.

Canalul poate fi văzut de milioane de români și este disponibil gratuit 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână pe TV, internet și pe mobil. Alfa Omega TV emite pe satelit și acoperă Europa, Nordul Africii și Orientul Mijlociu.

Canalul Alfa Omega TV este alternativa creștină și educațională în oferta de canale de televiziune din România și Republica Moldova. Într-o societate care încurajează lipsa valorilor, Alfa Omega TV continuă să promoveze principiile creștine.

Ceea ce ne face diferiți de alte canale creștine este tematica pe care o abordăm. De-a lungul timpului, prin emisiunile emise și prin campaniile specifice organizate, canalul Alfa Omega TV a promovat valori esențiale care trebuie să stea la baza unei societăți creștine: familia, viața, creaționismul științific, pro-Israel.

Alfa Omega TV poate fi recepționat în majoritatea localităților din țară, ultimele studii plasându-l în topul 25 al celor mai vizionate televiziuni românești, cu recomandarea must-carry din partea CNA.

Canalul Alfa Omega TV este o sursă de hrană spirituală și o resursă bogată pentru cei care vor să cunoască, să înțeleagă și să trăiască în viața lor Cuvântul lui Dumnezeu. Prin programele difuzate, numeroși români l-au cunoscut pe Dumnezeu și au decis să își trăiască după principiile creștine.

Unde pot vedea canalul Alfa Omega TV?

DIGI	În pachetul RCS-RDS-DIGI de TV digitală, în toată țara (28 lei/lună)	ALTE REȚELE	În 450+ rețele de TV cablu locale și regionale din toată țara.
UPC	În pachetele de cablu digital Play Familia (35 lei/lună) și Play Maxim (45 lei/lună)	SATELIT	Recepție în Europa, cu parabolă. MPEG-4, Eutelsat 16°E, Frecv: 12717 MHz Polarizare: Oriz.; SR: 7500 ks/s; FEC: 3/4
AXTA	În pachetul de cablu Digital Start (39 lei/lună)	INTERNET	www.alfaomega.tv/live
TELEKOM	În cablu digital în pachet M (42 lei/lună) și L (58 lei/lună), în pachetul IPTV, Online TV	APP MOBILĂ	În App Store și Google Play
NEXTGEN	În pachetele Analogic (27 lei/lună) și Digital (32 lei/lună), în oferta de bază		
ORANGE	În pachetele Home TV de cablu digital Explore (8 EUR/lună) și Global (10 EUR/lună)		
INES	În pachetul IPTV (50 EUR/lună)		

www.alfaomega.tv/receptie

Încă un pas în răspândirea Evangheliei!

Începând cu data de 24 august 2018, Credo TV a fost introdus în pachetul digital al rețelelor de cablu

DIGI
RCS & RDS

Mulțumim Domnului și tuturor celor care au postit și s-au rugat pentru intrarea canalului Credo TV în grila RCS-RDS. Asistăm azi cum Evanghelia pătrunde în casele tuturor românilor din țară și din străinătate. Fie ca noi, creștinii, să profităm de aceste vremuri și să facem tot ce atârână de noi, ca Dumnezeu să se îndure de țara noastră și să aducă izbăvirea.

Dacă întâmpinați dificultăți în găsirea postului Credo TV în grila RCS-RDS, intrați în MENU și accesați opțiunea de REÎNCĂRCARE.

Pentru noi, femeile

cu Rodica Baci

Duminică de la 22:00 la Credo TV

O emisiune care își propune să contribuie la educația și bunăstarea sufletească și spirituală a femeilor, indiferent de vârstă, prin abordarea unei palete largi de subiecte.

Iubește Israelul

cu Dr. Baruch Korman

Marți de la 22:00 la Credo TV

Biblia, cartea care a trecut testul timpului și este încă relevantă pentru lumea complexă de azi, o avem explicată în contextul istoric și cultura evreiască de dr. Baruch, în emisiunea *Iubește Israelul*.

MARȚI
de la 20:00 la Credo TV

Cortul Întâlnirii este o emisiune care aduce pe micile ecrane programele din bisericile evanghelice din România, prezentând Cuvântul lui Dumnezeu, pentru întărirea credinței și cunoașterea mai profundă a Sfintei Scripturi.

SUFLET DE FEMEIE

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa

contact@sufletdefemeie.ro

www.sufletdefemeie.ro

HOLY BIBLE